

Krátce k aktuálním tématům

Obchodní centrum Opava Plaza

Jistě jste si povšimli na místě bývalé městské tržnice ohromného zboření. To byly koncem roku 2008 zcela demolovány objekty, mezi nimiž nechybělo ani torzo haly z Quittnerovy továrny na sukno. V průběhu měsíce ledna bylo možné vznést námitky či připomínky k územnímu řízení, jehož bylo o.s. Za Opavu přímým účastníkem. Bohužel ani tentokrát se naše účast neobešla bez potíží a účastníky řízení jsme byli uznáni teprve po podané stížnosti na postup stavebního úřadu. Kromě hluku, navýšení opravy a negativního dopadu stavby na kvalitu Městské památkové zóny Opava považujeme za nejvýznamnější skutečnost, že je stavba navržena do řešeného území v rozporu s platným územním plánem města.

Územní rozhodnutí by měl stavební úřad vydat v nejbližší době. Nechceme se překvapit, zda okolnosti a finanční krize dovolí investorům pokračovat v záměru. Nebo snad konečně vyčištěná plocha městské tržnice umožní městu realizovat jinou výstavbu?

Opava City Center

I toto obchodní centrum je investorem aktivně připravováno. Zúčastnili jsme se několika jednání, při nichž nám byl představen projekt, jehož poslední verze konečně uchovává významnou budovu měnirny. Aktuálním a kontroverzním tématem je nyní koupě Slezanky a demolice věžáku ministerstva zemědělství. O ničem jiném se v posledních několika měsících v regionálním tisku tolik nepsalo jako o prodeji Slezanky městu za více než horentní sumu. Co se však s budovou stane, až bude patřit městu, již novináři nepíší. Jsou mlčenliví stejně jako vedení města.

Společenské centrum Breda&Weinstein

V prostorech horního a dolního pivovarského dvora probíhal na konci loňského roku sondážní archeologický průzkum, který měl určit rozsah potřebného záchranného výzkumu vynucenému stavbou podzemního parkoviště pro budoucí společenské centrum. Územní řízení bylo zahájeno před koncem loňského roku a rozhodnutí by mělo být vydáno v nejbližších dnech. V rámci územního řízení byla konečně zveřejněna podoba zamýšlené přístavby pivovaru, ze kterého zůstává zachována většina budov. V původních budovách budou umístěny prodejní plochy a restaurace.

Co se stane se sousedním obchodním domem Breda stále není jasné, investor společenského centra se prý snaží o jeho získání a budoucí propojení s komplexem pivovaru. Jestli se podaří rozseknout klubko věřitelů a správců konkurzních podstat je ve hvězdách. Vietnamská tržnice tak bude v někdejší perle města strašit ještě dlouho.

Městské sady

Po stužkovacím happeningu v městských sadech na jaře 2008 byla teprve nastartována diskuze týkající se parkových úprav jedné z největších zelených ploch v Opavě. Jsme přesvědčeni o tom, že návrh trpěl vážnými vadami. Nadbytečné kácení stromů nakonec bylo také hlavním důvodem k tomu, že město nezískalo požadovanou dotaci na plánované úpravy. V současné době je návrh přepracováván a letos na jaře by mělo dojít pouze k odstranění několika havarijních jedinců.

Zdeněk Frélich, Dalibor Halátek, Kateřina Skalíková

Čest zaniklé památce – Quittnerova továrna na sukno

Areál bývalé tržnice byl před konečným zánikem tvořen tržní halou se svrchním osvětlením, pozůstatkem Quittnerovy textilky. K ní bylo v průběhu 90. let přistavěno několik komerčních objektů, zejména pak kolmý trakt sledující linii ulice U Fortny. Výškový rozdíl mezi ulicí a plochou tržnice vyrovnávala rampa a kryté schodiště s původními výklopnými dveřmi z roku 1930. Rampa, schodiště a tržní hala představovaly jediné dochované zbytky městské tržnice.

Tkalcovská továrna v objektu v Nákladní ulici dle starého číslování 431 představovala dlouhou třípatrovou vysokou budovu, vystavěnou roku 1836 podnikatelem L. Duraie z Nizozemí. Od května 1860 získal tento závod spolu se sousední Springerovou textilkou, zřízenou ve starém vodním mlýně v ulici U Fortny, velkoobchodník Jakob Quittner (1813-1887) z Pešti. Oba závody

sloučil a vybudoval zde továrnu na zpracování vlněné příze a tkalcovnu na vlněné látky. Výnosy z výroby byly investovány do rozvoje závodu a promítly se do reorganizace podnikání, když byla roku 1872 založena veřejná obchodní společnost Jakob Quittner a synové. Společnost dále zřídila pobočky v Bělsku a ve Vídni, kde se zaměřila na výrobu plstěného potahu pro kulečníky. Další obchodní zastoupení bylo založeno v Budapešti. Zde se Jakob Quittner zdržoval stále častěji až zůstalo opavské ústředí v rukou jeho synů Ferdinanda a Theodora. Synové pak rozšířili areál závodu až k Pekařské ulici a zřídili další závod na ulici Těšínské.

Válečná konjunktura ještě více zvýšila obrát závodu, ovšem záhy na to začíná podnik upadat – odstupují poslední mužští členové rodiny Quittnerovy a společnost ovládla bankovní lobby v čele s řediteli České průmyslové banky v Opavě a České průmyslové a hospodářské banky v Praze.

Firma se již delší dobu neúspěšně potýkala s konkurencí zejména v souvislosti se zdražením importu vlny z Anglie, a proto byl roku 1927 podán návrh na zrušení společnosti. Výmaz firmy z obchodního rejstříku byl uskutečněn ke dni 20.10. 1932, ihned po skončení likvidace.

Uvolněné provozovny na Nákladní ulici byly převedeny na město Opavu, které z nich v roce 1930 vybudovalo městskou tržnici. V dubnu 1945 byl areál tržnice vážně poškozen bombardováním a následným požárem, přičemž tři tržní haly byly zcela zničeny, zbylé budovy pak následně demolovány. Funkce městské tržnice zde byla obnovena po roce 1989, přičemž byl přistavěn nový objekt směrem k ulici U Fortny a obnovena jediná z tržních hal, někdejší II. hala quittnerovské továrny. V roce 2008 i tato hala, poslední pozůstatek kdysi významného továrního areálu, také zcela zanikla.

Kateřina Skalíková

Prameny a literatura:

- Pavel Šopák: *Quittnerova soukenická továrna Opava, Archivní průzkum k inventarizaci průmyslového dědictví okresu Opava*. Archiv SPÚ Opava, 2000-2001.
- Josef Gebauer, Pavel Šrámek: *Náměstí a ulice města Opavy, historický místopis*. Opava, 1990.
- E. Kreuzinger: *Opavská kronika*. 1862, přeložil V. Plaček, vydáno 2002.
- Dana Kouřilová, Petra Kaniová: *Zásady ochrany památkových hodnot*. NPÚ ú.o.p. v Ostravě, 2003.

Opavská cena J. M. Olbricha za architekturu 2007, 2008

katalog výstavy (Kabinet Architektury Galerie Albertovec 21. 2. – 29. 3. 2009)

Foto: Tomáš Bindr, Vladimír Milata, Miluška Pagačová, Tomáš Skalík, Jiří Štencek, Text: Dalibor Halátek

1/07 Rodinný dům, Opava – Kylešovice Ing. Jaromír Krejčí

Rodinný dům postavený v Kylešovicích na pozemcích, které tvořily v minulosti tzv. humna. Projektant vytvořil na rohovém pozemku koncept moderního domu, jehož hlavní část je kryta pultovou střechou. Jedná se o stavbu,

která je ve srovnání s okolní zástavbou architektonicky nadprůměrná s originálně vyřešenou dispozicí a esteticky vyváženým pojetím hmot.

2/07 Rodinný dům, Chvalíkovice Ateliér 38, Opava

Rodinný dům, nacházející se ve vesnici jižně od Opavy, by mohl sloužit jako inspirace dalším stavebníkům za příklad vynikajícího domu postaveného v současných podmínkách.

Velkou roli hrál ve vzniku tohoto domu investor a jeho odhodlání najít svou ideální stavební parcelu. Našel místo na kopci s dalekým výhledem na opavskou rovinu a Jeseníky. Architekt poté využil skvělé polohy pozemku, na který skromně osadil jednoduchý přízemní hranol se zelenou střechou.

Porota se dohodla na udělení ceny za rok 2007 tomuto domu na základě diskuse a následného hlasování. U domu bylo oceňováno především umístění stavby do krajiny, kvalitní řešení vnitřních prostorů a propojení interiéru s exteriérem. Jedním z hlavních důvodů pro udělení ceny byla vysoká kvalita architektury, citlivý přístup ke krajině a použitým materiálům, nesporná působivost a atmosféra stavby. Porota ocenila i odvahu investorů postavit se proti pokleslé typizované architektuře a nechat si postavit nezvyklý inovativní dům.

3/07 Rodinný dům, Podvihov Ing. Arch. Jiří Stejskalík

Jednoduchý moderní dům je organicky zapojený do vesnické zástavby Podvihova. Jednoduchý kvádr, zastřešený pultovou střechou, je na jihovýchodním spodním nároží otevřen prosklenou stěnou protaženou až do poloviny délky jižní fasády. Tento dům je zdárným příkladem spojení současné architektura s nesourodou krajinou dnešní vesnice.

4/07 Zateplení a barevné řešení fasády, Opava Ateliér 38, Opava

Prvorepubliková vila s prvky místního funkcionalistického tradicionalismu poznamenaná místním německým prostředím. Oválná hmota schodiště vystupuje z jinak strohého kvádry zakončeného velkorysou střešní terasou. Od padesátých let 20. stol. byl dům utilitárně upraven, dostavován a především opatřen brizolitovou omítkou.

V rámci tohoto projektu byl investor přístupný k netradičnímu pojetí zateplení ve dvou barvách. Velmi výrazná oranžová navazuje v jednoduchých tvarech na šedou plochu domu. Celkové pojetí fasád tak vytváří zdání mnohem plastičtějšího a členitějšího pláště objektu.

5/07 Rekonstrukce - Východní nádraží - Opava Ing. Pavel Krátký, Projekční a inženýrská kancelář Ostrava, interiéry - Ing. arch. Jaroslav Kotek

Budova nádraží Opava-východ byla vystavěna v roce 1855 a výrazně přestavěna v letech 1892-1893. Současná generální rekonstrukce nádražní budovy měla za cíl navrátit podobu budovy právě do doby její přestavby na konci 19. století. Díky množství nalezeného archivního materiálu, několika dobovým fotografiím a restaurátorským průzkumům v průběhu stavby, se do interiéru podařilo vrátit působivé dekorativní výmalby, detaily pokladen a řadu prvků rekonstruovaných dle historické dokumentace.

6/07 Rekonstrukce Městského koupaliště v Opavě Slezská projektová společnost Opava – Ing. Jiří Klíma, Ing. arch. Erhard Jarosch;

Pyramida, ateliér architektury a projektování Opava – Ing. Arch. Petr Šmarda;
dodavatel stavby – Ing. Pekárek, stavební společnost

Areál Městského koupaliště v Opavě byl postaven v roce 1931 podle projektu Otty Reichnera. Celý areál sloužil bez větších stavebních úprav a zásahů až do provedené generální rekonstrukce. Většina interiéru v přízemí budovy byla poškozena povodní v roce 1997. Současná rekonstrukce si kladla za cíl navrácení řady původních prvků a snažila se navrátit objektu autentičnost a ducha 30. let 20. století. Stavebním úpravám vedoucím k rehabilitaci koupaliště, jako jednoho z nejvýznamnějších dokladů rekreačního areálu z období první republiky, lze přisoudit skutečně nadregionální význam.

Status opavské ceny J. M. Olbricha

Cena je udělována za kvalitní architektonický počin nebo za kvalitní rekonstrukci nebo za kvalitní urbanistické řešení, které byly uskutečněny na území Opavska v období mezi dvěma rozhodováními o udělení ceny.

- Cena za rekonstrukci se střídá s cenou za architekturu vždy jednou za rok. První ročník (2007) výjimečně spojil obě ceny v jednu. Následuje cena za architekturu.

- Cena je udělována jedenkrát za rok s tím, že nemusí být udělena, nebo mohou být uděleny ceny dvě.

- Cenu uděluje občanské sdružení Za Opavu.

- Cena bývá předána výherci (výhercům) k datu narození J. M. Olbricha – 22.12.

- O Ceně rozhoduje výbor občanského sdružení Za Opavu na základě návrhu poroty, která hlasuje o návrzích členů sdružení Za Opavu a veškeré veřejnosti.

- Porota je jmenována výborem sdružení Za Opavu.

- Členem poroty Opavské ceny J.M. Olbricha jsou odborníci v oblasti architektury, ochrany památek a vizuálního umění.

- Porota je 7 členná, minimálně 2 členové poroty jsou svým dlouhodobým působením mimoopavští.

- Porota je usnášeníschopná v minimálním počtu 4 členů osobně přítomných. Návrhy členů poroty mohou být předány porotě i poštou, telefonicky, ústně apod.

- Porota je jmenována vždy na tři období, tj. porota ve stejném složení o Ceně rozhoduje třikrát.

- Při odchodu člena(ů) poroty v době jejího působení, bud-e (ou) zvolen(i) náhradní člen (ové).

- Při volbě tři a více náhradních členů se jedná o porotu nově jmenovanou.

- Nově jmenovaná porota musí mít minimálně tři členy nové oproti složení předchozí poroty.

- Statut Ceny může být změněn výborem o.s. Za Opavu minimálně 75 procenty hlasů a maximálně jednou za 5 let.

- Cena je v morální úrovni

Složení poroty 2007-2008

Prof. akad. soch. Gurt Gebauer, VŠUP Praha

Mgr. Dalibor Halátek, o.s. Za Opavu, Opava

Dr. Martin Klimeš, Bludný kámen o.s., Opava

MgA Tomáš Skalík, o.s. Za Opavu, Opava

Prof. PhDr. Rostislav Švácha, AVU a AVČR, Praha

Ing. arch. Radim Václavík, Centrum nové architektury, Ostrava

Ing. arch. Ivette Vašourková, Centrum pro středoevropskou architekturu, Praha

3/08 Rodinný dům, Opava – Kylešovice

Ing. arch. Tomáš Bindr, Ing. arch. Jan Zelinka, atelier38, Opava

Rodinný dům je postavený v největší nové části Kylešovic. Na prozatímním konci zástavby nad křižovatkou ulic jsou do jižního svahu zaklesnuty dva hranoly od sebe oddělené úzkým přístupovým schodištěm. Pravý, šedými dlaždicemi obložený hranol garáže, má na své střeše prostornou terasu s hlavním vstupem do domu. Levý bílý hranol se zlehka opírá o stěnu obloženou šedými cetrisovými deskami. Čelo tohoto bílého hranolu je z větší části proskleno a z interiéru umožňuje přes ulici výhled na opavskou pahorkatinu. Na pravé straně je z každé obytné místnosti umožněn vstup na terasu a zahradu. Po vnitřním schodišti se dá vystoupat i do pracovny, jakéhosi „sky boxu“, jehož prosklená stěna vede na terasu s výhledem na krajinná panorámata, a to díky umístění a výšce terasy nerušené střechami okolních domů.

Lapidární jednoduchostí tvarů ve spojení se skvělým využitím terénu pro maximalizaci potenciálu krásného výhledu, bez omezení bezprostředním okolím, se stala tato vila jednou z nejkrásnějších opavských realizací současnosti.

4/08 Rodinný dům, Opava – Jaktář

atelier38, Opava

Rodinný dům tvoří dva jednoduché do sebe zaklesnuté tvary - dvoupatrová zděná zelenobílá kostka otevřená na každé straně jedním či dvěma otvory a hranol dřevostavby vstupní a levé části domu. Kostka je v 1.NP obydlena rodiči, 2.NP je obýváno dětmi. V dřevěné části jsou umístěny společně využívané pokoje. Z ulice zakrývá většinu stavby mohutná pergola dvou krytých stání a přístřešku pro kola. Menší pergola je pak i na druhé jižní straně ve směru do zahrady, kde kryje venkovní posezení s vířivou vanou. Terén, na kterém je dům postaven, je mírně svažité, ale podlažnost domu je zachována. Dům je sevřen nejen pergolami, ale příčně také nízkými kamennými zidkami. Z celkového konceptu je patrné, že se architekt snažil maximálně využít svažitosti a morfologie terénu k naplnění pohodového bydlení.

5/08 Kadeřnický salon JANE MARK, Opava

Přístavba kadeřnického salónu a úprava vstupního parteru u tradičního činžovního domu vilového typu, jakých je na ulicích v Opavě mnoho. Kadeřnický salón využil pro své zázemí jednu z domovních garáží. Druhá garáž s novým opláštěním a dveřmi dále slouží svému účelu, stejně jako vedlejší vchodové dveře přizpůsobené novému designu. Vlastní salón sestává z konstrukce vytvořené z dřevěných euro hranolů, které jako překlady vybihají nad vchod a pokryty polykarbonátem tvoří krátkou stříšku. Zděné stěny jsou obloženy cetris deskami v oranžové barvě s rastrem přiznaných pozinkovaných imbusových hlavic. Právě tyto stěny jsou určující v interiéru salónu, kde hraje prim oranžová mírně antracitovou velkoformátovou dlažbou na podlahách a obkladech. Užití oranžové a černé při vybavování nábytkem se nabízelo a tvoří společně s čistě dřevěným stropem překvapivě příjemný soulad.

1/08 Sídlo fy DK1, Kravaře

Ing. Arch. Jiří Halfar, Ing. Daniel Kozel, DK1

Budova nového sídla firmy DK1 je vizuálně sestavena ze tří částí. Levý a pravý blok jsou odděleny střední částí, která je mezi ně zešíkma vertikálně zaklesnuta. Na střed je umístěno komunikační schodiště, ze kterého je přístupné druhé patro objektu. Vnější plášť obou bloků je členěn pásovými

okny a pásy strukturovaných obkladů vytvářejících na budově neukončené rámce. Celá budova je nízkoenergetická s užitím specifických forem vytápění, které se mění podle funkcí jednotlivých částí budovy.

Nové sídlo firmy DK1 je příkladem, že i budovy průmyslového typu mohou být architektonicky a esteticky velmi zajímavé i při relativně nízkých nákladech na stavbu i následný provoz.

2/08 Řadové rodinné domy, Malé Hoštice

Ing. Arch. Elen Malchárková, Renova Opava

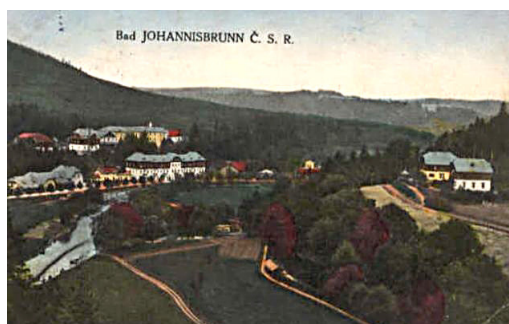

Řadové rodinné domy jsou doménou předměstí a příměstských částí velkých měst. Jejich užití ve vesnické zástavbě Malých Hoštic je tedy poměrně nezvyklé, v této podobě však úspěšné. Lapidární střídání garáží s terasou na střeše a samotných dvou pater domů je zajímavou alternativou moderního bydlení. Domy zakončené jakousi srostlicí rovných a valbových střech, ve spojení s jednoduchým členěním fasád a při užití cihelného obkladu s hladkými bílými omítkami, jsou pohledově střídme až neutrální. Vnitřní členění je úsporné s dostatkem skladových prostor i místa pro soukromí.

Ohrožené památky IV. Lázně Jánské Koupele

K nejohroženějším památkám Opavska patří areál bývalých lázní Jánské Koupele.

Jánské Koupele se v písemných pramenech objevují již počátkem 18. stol., ale prameny kyselky zde byly známy již ve století 17. Lázně zde založil kolem r. 1810 majitel melčského velkostatku Jan z Tenczina. Upravil tři staré prameny a postavil první lázeňský dům. Po jeho smrti v r. 1814 pokračoval ve stavbě lázeňských budov jeho zeť Jan von Arz-Vasegg. Budovy byly zpočátku zcela dřevěné, ale vybavené potřebným lázeňským komfortem té doby. Po období úpadku kolem r. 1830 došlo ve 2. polovině 19. stol. k opětovnému rozvoji lázní, především proto, že zde prosláhl nový pramen. Skutečný rozmach pak Jánské Koupele zaznamenaly po r. 1895, kdy je koupil hrabě Camillo Razumovsky. Ten nechal postavit nové lázeňské budovy, jejichž stavební technika doplňovala zděné části roubenými, komplex byl doplněn o řadu budov hospodářského zázemí, byla zde hřiště na kriket a tenis i plovárna. V okolí byly zbudovány vyhlídky a turistické stezky. V r. 1940 byly lázně konfiskovány Němci a po osvobození byly znárodněny. Byla zde pak umístěna dětská ozdravovna a od r. 1949 byly lázně využívány jako rekreační středisko ROH. V současnosti je zde 12 dochovaných objektů: Hlavní budova-Léčebný dům, Správní budova, Penzion Šupina, Penzion Marie, Penzion Pavla-Lázeňský dům, Penzion Lékařská, Penzion Silesie, pramen Marie, pramen Pavla, hudební pavilon, vila Eliška a vila Růžena.

V r. 2001 byl areál navržen k zapsání do seznamu kulturních památek. Komplex je od poloviny 90. let 20. stol. nevyužíván a postupně chátrá. Poslední majitel – firma Baneba – měla s areálem velké plány a začala i se záchrannými pracemi. Upravila však pouze objekty obou pramenů a okolí. Nepomohla ani dotace Evropské unie ve výši 70 mil. Kč, kterou by firma ale dostala jen poté, co by investovala svých 140 mil. Kč. V současné době firma hledá spoluinvestora nebo zájemce o koupi celého areálu.

Romana Rosová

Zvíře v ohrožení II.

Plch zahradní (Eliomys quercinus)

Po rorýsovi obecném navážeme v tomto tématu na další ohrožený živočišný druh – plcha zahradního. Tento je zařazen mezi kriticky ohrožené druhy hloďavců v České republice a jedná se o jednoho ze zdejších nejvzácnějších savců.

Plch zahradní má nápadné zabarvení. Základní barva hřbetu a hlavy je šedohnědá až hnědočervená, spodní strana těla bývá naopak čistě bílá a je ostře ohraničená. Po stranách hlavy se táhne od oka výrazný tmavý pruh, zasahující až ke krku. Oči i ušní boltce jsou poměrně velké. Jeho hmotnost se pohybuje mezi 60-140g a celková délka těla i s ocasem činí asi 26cm.

Výskyt plcha zahradního je pouze lokální s nízkou početností. Dává přednost skalnatým biotopům, kamenným zídkám i zbořeníštím. S oblibou se zdržuje kolem lesních chat, seníků, krmelců i osamělých stavení. Letní hnízda si staví v dutinách skal, stromů nebo i v senících a jiných osamělých staveních.

Zimní hnízda jsou větší, dobře vystlaná trávou a listím, dobře ukrytá na místech chráněných před velkými mrazy. K zimnímu spánku se plchové ukládají v říjnu až počátkem listopadu, probouzejí se koncem dubna a v květnu. Doba páření, která se odehrává jednou ročně, nastává ihned po probuzení ze zimního spánku. Samice rodí v průměru 4 až 6 mláďat.

Nejdelší věk jedinců v zajetí je 5 až 6 let, ve volné přírodě se věku 4 let dožije jen asi 10 % populace. Na velmi vhodných biotopech žijí 3 až 4 zvířata (po osamostatnění mláďat je jich až 6) na ploše 1 ha.

A čím se plchové živí? Převažuje živočišná potrava tvořená zejména hmyzem a bezobratlými živočichy, dále drobnými savci i ptačími mláďaty. Z rostlinné potravy převažují různé druhy ovoce a semena stromů, méně pupeny i listy. Ochrana tohoto druhu znamená hlavně důsledné uchovat vhodná a osídlená stanoviště. Na podporu populace lze vyvěšovat budky, které mohou plchové využívat.

Kateřina Skalíková

K plánovanému kácení v aleji z Kylešovic do Raduň

Počátkem tohoto roku bylo odborem životního prostředí MMO písemně oznámeno, že Správa silnic Moravskoslezského kraje požádala o souhlas s vykácením stromů ve stávající švestkové aleji, která se nachází okolo silnice mezi Kylešovicemi a Raduň. Původní plán počítal s vykácením všech 232 stromů, a to z důvodu jejich údajného špatného zdravotního stavu a především kvůli zvýšení bezpečnosti na silnici.

Dle názoru o.s. Za Opavu by uskutečněním tohoto plánu došlo k významnému poškození krajinné zeleně, neboť alej má hodnotu jak přírodní, tak také estetickou a historickou. Okolo cesty, která vedla (a vede) k zámeckému parku v Raduň a po níž vede cyklistická a turistická trasa, se stromy vyskytují již minimálně 200 let. Dokonce jsou zaznačeny v mapě z druhého vojenského mapování z 1. poloviny 19. století. Alej dále navazuje na lokální biocentrum Raduňské rybníky a má význam jako propojující prvek zeleně směrem k řece Moravici.

Po několika jednáních se zdá, že je záměr plošného kácení celé aleje švestek naštěstí zažehnán. Zástupci obce Raduň, Odboru životního prostředí MMO a samotného žadatele Správy silnic Moravskoslezského kraje se sešli na místě k projednání záměru. Prohlídkou stromů byli vyhodnoceni jedinci nacházející se ve velmi špatném zdravotním stavu. Na úseku katastrálního území Raduň bylo vyhodnoceno celkem 18 stromů určených ke kácení (z původních 70 kusů) a v katastrálním území Kylešovice celkem 30 kusů havarijních stromů (z původních 162 kusů). Z celkového počtu 232 kusů původně uvažovaných kácet byla po prohlídce nakonec určena ke kácení pouze necelá šestina. Po asanaci stromů má být následně zajištěna adekvátní náhradní výsadba.

Nutno však podotknout, že požadavek ke kácení v Raduň není ojedinělý. Kvůli "bezpečnosti" na silnicích začali dopravní policisté požadovat plošné kácení alejí kolem cest v celé republice. Proti jejich nápadu se naštěstí v nedávné době postavila Inspekce životního prostředí a také Ministerstvo životního prostředí. Byl jimi navržen alternativní plán: umístit u silnic bezpečnostní svodidla a omezit rychlost řidičů. Policie má však ke kácení u cest své argumenty: v roce 2008 po nárazu aut do stromů zemřelo 177 lidí. Je to jistě smutná bilance. Každá mince má ale dvě strany. O tom, kolik z nich se nevěnovalo řízení, kolik z nich řídilo v opilosti, kolik z nich jelo nepřiměřenou rychlostí či nepřizpůsobili jízdu stavu vozovky, již statistiky nehovoří.

Pro potřeby automobilové dopravy se zde stavějí stále nové a nové cesty a parkoviště, které nenávratně zabírají cennou zemědělskou půdu. Měla by kvůli dopravě (a neopatrným řidičům) mizet také zeleň, která zde byla mnohem dříve, než vzniklo první auto?

Zdeněk Frélich, Dalibor Halátek, Kateřina Skalíková